Ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως ἦτο ἀπόρροια τῶν δογμάτων «Πᾶσα κακία εἶνε μικρὰ συγκρινομένη πρὸς τὴν τῆς γυναικὸς» κλπ. τῆς παλαιᾶς Γραφῆς. Ὁ δὲ Φενελὼν πρῶτος ἐν Γαλλίᾳ προσέρχεται εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ ἠδικημένου φύλου, λέγων ὅτι τὸ καλὸν ἄνευ τῆς γυναικὸς ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ.

Κατόπιν ἔρχεται ὁ Ραβελαί ὅστις «ἀδιαφορεῖ περὶ τῶν γυναικῶν,» καὶ ὅστις κράζει διὰ τοῦ ἰατροῦ Ρονδιβίλις ὅτι «ὁ Πλάτων ἀγνοεῖ μεταξὺ ποίας τάξεως ζῴων πρέπει ἡ γυνὴ νὰ καταταχθῇ.» Δὲν εἶνε λοιπὸν οὗτος ἔτι, μὲ τοὺς χονδροειδεῖς τοῦ ἀστεϊσμοὺς, ὁ ἁρμόδιος ἵνα ριφθῇ πρὸ τῶν ποδῶν της καὶ τῇ πλέξῃ ὕμνους καὶ ἐγκώμια, πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἤργησε νὰ συμβῇ.

Τὴν σήμερον ὅμως, κυρία μου, τόσον καλὴν κατέχετε θέσιν καὶ τόσον θαυμάσια χειρίζεσθε τὸν κάλαμον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων σας, ὥστε οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ σᾶς εἴπῃ ὅτι

«Ἔχετε ἐγκέφαλον πιθήκου καὶ κρανίαν ἀλώπεκος»,

ὡς λέγει ῥητόν τι τοῦ 16ου αἰῶνος, καὶ ὁ Πὼλ δὲ Βιλιὰρ, δηλαδὴ ὁ γάλλος ἰατρὸς ὁ συλλέξας πάντα τὰ ἀνωτέρω.

Ἡ λωποδυσία ἔσχε καὶ ἔχει καθ' ἡμέραν ὀπαδοὺς οἵτινες διὰ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν στρατηγημάτων κατόρθωσαν νὰ τὴν καταστήσωσιν ἀληθῆ ἐπιστήμην. Ὅσα ὅμως στρατηγήματα λωποδυτῶν καὶ ἂν ἠκούσατε ἢ ἀνεγνώσατε θὰ ἦναι ἀσήμαντα βεβαίως, παραβαλλόμενα πρὸς τὸ κατωτέρω παλαιὸν μὲν ἀλλ' εἰς ἄκρον πρωτότυπον καὶ παράδοξον λωποδυτικὸν χρονικόν.

Ἄνθρωπός τις ἦλθε καὶ ἐγκατέστη, ἄγνωστον πόθεν, εἰς μίαν ἀμερικανικὴν πόλιν. Ἐφαίνετο καθ' ὅλα ἄνθρωπος τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς τάξεως. Ἐφαίνετο ἤδη τεσσαρακοντούτης. Τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ἦσαν ἀνεπίληπτα, ὁ λευκὸς του λαιμοδέτης καὶ ἡ σοβαρά του ρεδιγγότα, καὶ εἶχε τὸ ἐξωτερικὸν ἀνθρώπου ἔχοντος τὰς ὑποθέσεις του, σεβαστοῦ οἰκονομολόγου. Ἡ πρώτη που φροντὶς ὑπῆρξε νὰ ζητήσῃ ἐπισήμως διὰ τῶν ἐφημερίδων οἴκημα τῆς ἀρεσκείας του, προσθέτων ὅτι ζητεῖ οἰκογένειαν χρηστοήθη καὶ εἰ δυνατὸν ἄνευ τέκνων, διότι εἶνε φίλος τῆς ἡσυχίας. Παρεκάλει δὲ πρὸς τούτοις ἐν τῇ ἀγγελίᾳ τὴν μέλλουσαν οἰκογένειαν ἐν ᾗ ἔμελλε νὰ ἐγκατασταθῇ, νὰ τῷ πέμπῃ τὸν λογαριασμὸν πάντοτε εἰς τὴν πρώτην ἀκριβῶς τοῦ μηνὸς καὶ οὐδέποτε εἰς τὰς δύο, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει.

Εὑρεθέντος τοῦ οἰκήματος, ὁ ἥρως ἡμῶν ἐνοικίασε μικρόν τι γραφεῖον εἰς μίαν τῶν ἀξιοπρεπεστέρων ὁδῶν τῆς πόλεως. Οὐδὲν ἀπεστρέφετο ὅσον τὰς ἐπιδείξεις, διότι «ὅπου αὗται ὑπάρχουσιν, ἔλεγεν, ἐκεῖ βασιλεύει καὶ ἡ ἀπάτη» αὐτὴ δὲ ἡ φράσις τόσην ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῆς οἰκοδεσποίνης του, ὥστε ἐσημειώθη ὑπ' ἐκείνης ὡς ῥητὸν ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς Ἁγίᾳ Γραφῇ ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τῶν ῥητῶν τοῦ Σολομῶντος.

Ὀλίγας μετέπειτα ἡμέρας ἔκαμε διὰ τῶν ἐφημερίδων ὁ ἥρως ἡμῶν τὴν ἑξῆς αἴτησιν:

«Προτιθέμενοι οἱ ὑπογεγραμμένοι νὰ κάμωμεν μεγάλας ἐμπορικὰς ἐργασίας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ζητοῦμεν τρεῖς ἢ τέσσαρας ὑπαλλήλους εὐφυεῖς καὶ ἔχοντας καλὰ συστατικά. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ἑκάστου τὰς χεῖρας θὰ ἐμπιστεύωνται κολοσσιαῖα ποσά, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται παρ' ἑκάστου τούτων ἐνέχυρον πεντήκοντα ταλλήρων. Ἐκ τῶν νέων θὰ προτιμηθῶσιν οἱ χρηστοήθεις καὶ θεοσεβεῖς. Οἱ βουλόμενοι, θὰ εὕρωσι τὸ γραφεῖον ἀνοικτὸν ἀπὸ 10-11 π. μ. καὶ 4-5 μετὰ μεσημβρίαν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι: Βόκς, Χόκς καὶ Σια.

Ἀρ. 110, Ὁδὸς Δέγ.»

Μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς παρουσιάσθησαν 15 ἕως 20 νεανίαι εὐσεβῶν κλίσεων. Ἀλλὰ τὴν πρωΐαν τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ὁ καταστηματάρχης δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς ἐπιούσης; Τὴν πρωΐαν ταύτην ἡ καλὴ οἰκοδέσποινα ἠγόραζε παρά τινος χαρτοπωλείου κόμμι ἐλαστικὸν διὰ νὰ σβέσῃ ἀπὸ τῆς ἁγίας Βίβλου τὰ ῥητὰ τοῦ σεβασμίου της οἰκοδόρου. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς χρηστοὺς νέους τοὺς προκαταβαλόντας τὰ τάλληρά των,... αὐτοὶ περιμένουν ἀκόμη τὴν εἰς τὸ γραφεῖον ἐμφάνισιν τοῦ διευθυντοῦ των.

Εἰς τὴν τραπέζαν.

Ἡ κυρία θραύει ἐν αὐγὸν βραστὸν, τὸ ἀλατίζει καὶ ἀφοῦ τὸ ἐδοκίμασε τὸ ἀφίνει κατὰ μέρος.

— Διατί δὲν τὸ τρώγεις; Ἐρωτᾷ ὁ σύζυγος.

— Ἔγεινε πολὺ ἀλμυρὸ καὶ δὲν τρώγεται.

— Ἀ! ἄ! ἐκκτάλαβα· θὰ τὸ εἶχε ἀλατίσει φαίνεται ἔξω ἐνῷ τὸ ἔβραζε καὶ ἐκείνη ἡ ξεχασμένη.

ΑΛΚΑΙΟΣ

Ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα ὠνομάσθη οὕτω ὡς ἐκ τῶν μεγάλων ὑπερυχίων κοραλλίνων δένδρων καὶ αὐτῶν ἀτινα καλύπτουσι τὸν πυθμένα της, ἀπαράλλακτα καθὼς τὰ δένδρα καλύπτουσι τὴν γῆν.

Μικροσκοπικὸν περιεχόμενον.— Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Βιέννης κατέχει φύλλον χάρτου ἔχον 21 ἑκατοστῶν μῆκος καὶ 16 πλάτος, ἐφ' οὗ ὑπάρχουν ἀντιγεγραμμένα τὰ ἑξῆς βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς: Ἡ Ρεὺθ, γερμανιστί. Ὁ Ἐκκλησιαστὴς, ἑβραϊστί. Τὸ ἆσμα ἀσμάτων, εἰς τὴν χαλδαϊκήν. Ἡ Ἐσθὴρ, ἀρχαϊστί καὶ τὸ Δευτερονόμιον, γαλλιστί. Τόσον δὲ εἶνε πάντα καθαρῶς γεγραμμένα ὥστε δύνανται ν' ἀναγνωσθῶσι καὶ χωρὶς μικροσκόπιον.

* Οἱ Ἥρται λέγουν ὅτι δέκα μέτρα ὁμιλίας ἐστάλησαν κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ γυνὴ ἔλαβε τὰ ἐννέα.